

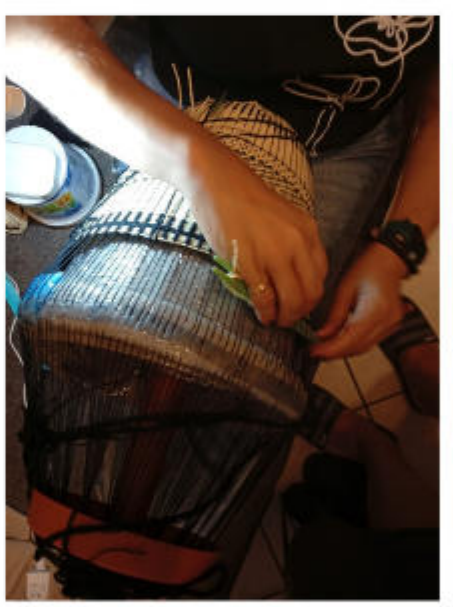
ΥΦΑΝΤΟ ΞΑΝΑ

Πηνή Βασιλοπούλου - Σολμή Αθήνας

Βάζω σ' αυτή την προσάνθια τις εμπεριές που απέναντα στους νεοφασισμούς μου και τις αναζητήσεις όλη αυτών των ετών, την αισθητική μου και υψικά μου ανεξάρτητα αν θεωρούνται παρωδασιακά ή όχι. Έχουν να προσφέρουν στο "νείραμα" μου κάτι ενδιαφέρον για τα εμπεριμένα δεδομένα.

Έτσι έχω δημιουργήσει μια ενδιαυμτική αφήγηση με αντικείμενα που τρανούν από την περίοδο της αναζήτησης της ατάμειας, περίοδο που προσπαθούσα να ξεπεράσω το εμπεριμένο του εξορισμού... δεν έχω το κατάλληλο εργαλείο, το γράμμα " και την περίοδο του θύμου αγραβικού, του αγαστημένου μου γανταφού θηρίου ο οποίος είχε την χαρά να μου προσφερθεί από το γράμμα, σπασμαλμένος - μπιτωμένος, έταμος για χρήση.

Στην πρώτη περίοδο α κατασκευές προέκυψαν από τη χρήση αποσπώνων τεχνικών με "ηρωϊκόνα" υψικά όπως άχρηστο και κομμάτια, ράβια και βαμβακερά σπασμένα, με στόχο α υψικά και τα χρώματα να ενυπνούν τη γη με τον ουρανό, την άμμο με τη θάλασσα, τα θερμά γαυλά χρώματα με τα θροσικά ρευστά.

Στη δεύτερη περίοδο προσάνθια αρχή να κατασκευάζω αντικείμενα με τη δική μου αισθητική με την ελπίδα ότι θα τρανίσει μια αφήγηση μαρτυρητική, εύχρηστο και ρευστό. Τα υψικά φρεσκά, βαμβαίω, ράβια, μαζή και τα χρώματα ουδέτερα.

Οι αφήγησης έταμος. Τώρα μένει να εναρμονιστεί το νείραμα, ότι δηλ αυτά τα αντικείμενα θα μπορούσαν δυνατά να αφορούν ανθρώπους μαθηματικούς (από αμοιολογικούς - κοινωνικούς άποψης) μέσους, που επιμούν και θα επέλεγαν προϊόντα slow fashion -αν ήταν ρευστά- που αντανακλώνται την ανικερότητα του χειροποίητου και μοναδικού, έχουν δυο τους αισθητικά και λίγες υποχρεώσεις ώστε να ζοδεύουν χρήματα για μικρές επιθυμίες.

Στην τρίτη περίοδο της "ατάμειας": βάζω στη "τογαρά" τον καθαρό χρόνο υφαντικής, το χρόνο της μελέτης - επιλογής των τεχνικών προαγωγών, το κόστος των υψικών, το κόστος των εργασιών ενός υφαντικού ήχ. ραβιακή, δερματοτεχνία, τη δυνατότητα παραγωγής σε μικροαία αναγκή και φρεσκά τα σταθερά έξοδα ενός μεμονωμένου μαθητή χωρίς επαγγελματική έδρα.

Στην τέταρτη περίοδο του θύμου : ότι τα παραπάνω με εντυπώδετο το κόστος της επαγγελματικής σέσης και τα αποκόπτα ράβια έξοδα και τις υποχρεώσεις ενός επαγγελματία, καθώς και την απορητική εξορία.

Και ως δύο περιπτώσεις υποστηρίξουμε τον αμέτρητο χρόνο εξάσκησης, διαβάματος ενέδουσης σε ευκαιρίες και υψικά, τις αμέτρητες αποτυχίες, τα μπιτωμένα σπασμένα, το know-how... Επιμερίζοντας ότι τα παραπάνω τρανίσει μια υψικά αμφοί με βάση την οποία θα έπρεπε τα αντικείμενα φρεσκά σε κάποιο ράβι καταστήματος και περίπου διτρίσια στον τελικό καταναλωτή.

Αδύνατο να μην υπάρχει χώρος στη εμπεριμένη μας γραμματικότητα στην τέχνη που παροδία (εχέδον μεταφυσικά) ωνέδεε την ιστορία της με την εξέλιξη του ανθρώπινου είδους. Αυτό είναι το "εσώχημα" της δικής μου ανάμειξης με αυτή την περιπέτεια.

Παραπομπών που βρίκει θέση και γιὰ, και εσαζω σε δύο κατηγορίες δημιουργών και καταναλωτών

α) τους καταναλωτές που παρελθόντος που τη μελετούν ιστορικά - φωτογραφικά και σε κάθε περίπτωση με το βλέμμα προς τα πίσω και αναπόφευκτα καταλήγουν σε κατασκευές φορητές ή ποικιλομορφικές ενδιαφέροντος και β) όλους μόνος υψηλής ραβιακής που απευθύνονται σε εξίστικους καταναλωτές.

Αδύνατο να το αποδεχτώ.

Αντίστοιχο τρόπο να μάιν την τέχνη μου χρώμα και ενδιαφέροντα σε μαθηματικούς ανθρώπους, σαν εμένα.

Το αποτέλεσμα όλη αυτών των υποστηρίξεων είναι ότι η τελική τιμή ενός ήχ. ζεύγους καιθαίων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 100-120€ (και βέβαια προς τα πάνω δεν υπάρχει όριο αναλόγως κατασκευής, τοποθέτησης κλπ)

Τα ωφελειοτάματα είναι αναμενόμενα.

Αυτό που μπορεί να δώσει χώρο σε χειροποιήματα, ραβιακά προϊόντα και βιτρίνες των καταστημάτων είναι μόνο η ραυδία !

Πρέπει να ευκαιρούμε τους καταναλωτές -ή τους μελλοντικούς καταναλωτές- να ξεχωρίσουν και να επιμούν το χειροποίητο. Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει έρθουν σε επαφή μαζί τους, να τους προσφέρεται άμεσα και εύχρη η επιλογή του, ως αντίδοτο στη μαζική παραγωγή.

Δυστυχώς των ευκαιριώνων υφιστάμενων και όλη εμάς των εμπεριωμένων είναι να μάινουμε όσο γίνεται μεγαλύτερο "θόρυβο", ειδικά τώρα που α ωνέχτες ενθαρρύνουν μια αφογή προς την αρχή μόδα μεταξύ των ραβιακών ραβιακών που επιχειρούνται οθόνα και περσιότερο, ώστε να υπάρχει στα αφτιά και τα μάτια των νέων χωρίς καταναλωτών, απόματα η επαγγελματική του χειροποίητου είδους.

Συνοπτικά, στην προσάνθια να βάζουμε το χειροποίητο υφαντό στην αγορά, δεν μεμινουμε την ραυδία μας ούτε υποαποδορούμε τις δημιουργίες μας αχρή επιμένουμε στην ευκαιρία του κοινού.

σφ. τα υψικά αποσπών διατάματα και δεν προσκοίται για χρήση από καταναλωτές. Στην περίπτωση παραγωγής προς γύμηση, η ραβιακή και η επεξεργασία του υψικάτος θα γίνεαι από επαγγελματίες με εξειδικευμένα υψικά και εξοπλισμό.

